

אם מוצאת בני אדם שהם עצים
יבשים כמו אותן פתילות יבשות,
בלי שמן, שהיא תורה ורחמים,
היא להם (שידורנו) שרפה, ושורפת
אותם. ומשום שעמי הארץ הם
בהמות, כמו שבארנו שהם
שקץ. תכלת, שהיא אדני, שורפת
אותם, משום שקרבים אליה עם
שרץ, שהוא יצר הרע זר. זהו
שכתוב והזר הקרב יומת.

ואם במיתתם חוזרים בתשובה,
(כששוחט אותם מלאך המות, מיכאל)
המלאך מיכאל שהוא כהן גדול,
האריה שאוכל קרבנות יורד
עליהם להקריבם קרבן לפני ה'.
ולפני שתצא נשמתו מתודה
בכמה ודויים, וכשיוצאת נשמתו
הוא היה מתכונן לגמר את השם,
שמע ישראל וברוך שם, להקריב
את נשמתו פלי (קרבן) לשם יהוה,
וצריך להתודות אל הקדוש ברוך
הוא לקבל ולקרב ה' שבשמו
שאוכלת ומכלה, ולהחזיר
בתשובה ליהו' אהי"ה כחשבון
מ"ב. של אדני" קוראים דין של
מלכות דין.

ויבון בשם המפרש, שהוא יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, בלב אחד, ובו
תצא רוחו. בנפש שלו מקבל
עליו מיתה ויסורים, ובנשמה
מודה בכמה ודויים ומתחרט.
בנפש מקבל עליו מיתה,
שחיטה, שרפה. ואם צריך ארבע
מיתות בית דין, שהם סקילה
שרפה הרג וחנק, מקבל אותם
מאדני"י בנפש שלו. ובנשמתו
מודה בכמה ודויים, וחוזר
בתשובה אל אהי"ה, שאחוז
בשני שמות - יהו"ה יהו"ה.

במחשבתו יבון להוציא ודוי
וקבלת מיתה עליו בלב אחד,
שהוא שם המפרש, כמו זה: יו"ד

ה"א וא"ו ה"א, (כבוד) שבו הכהנים כורעים ומשתחווים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד. כבוד הוא ל"ב בחשבון, וביה היה מתכונן לגמר את השם. (וא"ו אהו אחד בלב).

א' אשפחת בני נשא, דאינון עצים יבשים, פגוונא דאינון
פתילות יבשין, בלא משחא, דאיהי אורייתא רחמי,
איהי לון (דלדוננו) שריפה, ואוקידת לון. ובגין דעמי
הארץ אינון בעירן, כמה דאוקמוה דאינון שקץ. תכלת,
דאיהי אדני, אוקידת לון, בגין דקרבין לגבה עם שרץ,
דאיהו יצר הרע, זר, הקדא הוא דכתיב, (כמדבר ג) והזר
הקרב יומת.

ואי במיתתהון חזרין בתיובתא, (נ"א כד שחייט לון מלאך המות
מיכאל) מלאך מיכאל דאיהו כהנא רבא, אריה דאכיל
קרבנין, נחית עליהו, לקרבא לון קרבנא קדם יי'.

וקדם דתפוק נשמתיה, מתודה בכמה ודויין, וכד נפיק
נשמתיה הוא הוה מתכוון לגמור את השם, שמע
ישראל וברוך שם, לקרבא נשמתיה מאנא (נ"א
קרבנא) לשם יהו"ה, וצריך למתודה לקודשא בריך הוא,
לקבלא לקרבא ה' בשמיה, דאכיל ושחי, ולאחזרה
בתיובתא לגבי יהו', אהי"ה כחושבן מ"ב. דאדני קרינא
ליה דינא דמלכותא דינא.

ויבון בשמא מפרש, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בלב
אחד. וביה יפוק רוחיה. בנפש דיליה מקבל עליה
מיתה ויסורין. ובנשמתא מודה בכמה ודויין ומתחרט.
בנפש מקבל עליה מיתה שחיטה שריפה, ואי צריך
ארבע מיתות בית דין, דאינון סקילה שריפה הרג
וחנק, מקבל ליה מאדני"י בנפש דיליה. ובנשמתיה מודה
בכמה ודויין, וחוזר בתיובתא לגבי אהי"ה, דאחיד
בתרין שמיהן, יהו"ה יהו"ה.

במחשבתיה יבון לאפקא ודוי, וקבלת מיתה עליה,
בלב אחד, דאיהו שמא מפרש, פגוונא
דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (כבוד) ביה כהנים כורעים
ומשתחווים על פניהם, ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד. כבוד, איהו ל"ב בחושבן. וביה היה מתכונן
לגמור את השם. (וא"ו איהו אחד בלב).

ה"א וא"ו ה"א, (כבוד) שבו הכהנים כורעים ומשתחווים על פניהם ואומרים: ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד. כבוד הוא ל"ב בחשבון, ובו היה מתכונן לגמר את השם. (וא"ו איהו אחד בלב).